



Уважаемые, дорогие соотечественники!

Приветствую всех вас и поздравляю с радостным праздником **РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВЫМ!** и с наступающим **НОВЫМ 2008 ГОДОМ!**

Желаю вам, от меня лично, и от имени Общины русских-липован Румынии, крепкого здоровья, душевного покоя и радостной жизни!

Пусть в эту священную ночь Благословен Бог наш благословит вас и ваши дома!

С Рождеством Христовым и с Новым Годом!

С любовью и уважением,
Игнат Мирон Дамиянович,
председатель ОРЛР,
депутат палаты Парламента Румынии

Уважаемые, родные соотечественники!

От всего сердца поздравляю вас с Рождеством Христовым и с наступающим Новым 2008 годом!

В эту святую Рождественную ночь, я душевно буду вместе в вами, желая вам, дорогие соотечественники, крепкого здоровья, благополучия и радостной жизни.

От всего сердца благодарю вас за участие и поддержку в работах нашей Общины. Надеюсь, что в 2008 г. наши добрые, братские связи будут всё больше укрепляться на благо наше и на благо Общины русских-липован Румынии.

Да благословит вас Милостивый Бог!

Уважающая вас,
Ирина ФРОЛ,
исполнительный директор ОРЛР

Conform Legii Presei, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului aparține autorului.
Ответственность за достоверность информации несут авторы.

Punctul de vedere al redacției nu coincide de fiecare dată cu cel al autorilor materialelor publicate.

Мнение редакции может не совпадать с мнением авторов статей.

Republicarea materialelor - numai cu acordul redacției.
Перепечатка только по согласованию с редакцией.

Manuscrisele, scrisorile și fotografiile nu se înapoiază.

Рукописи, письма, фотографии не возвращаются.

Ответственный редактор
Зинаида Федот

Responsabil de număr:
Zinaida Fedot

Редакторы:
Иван Евсеев, Анна Денис-Кондрат
Корректор
Татьяна Воронцова

Redacția:
Ivan Evseev, Anna Denis-Condrat
Corectura în limba rusă:
Tatiana Voronțova
Tehnoredactare computerizată:
George Frol

Электронная техноредакция
Джордже Фрол

Адрес редакции:
București, sector 1. str. Dr Rațiu,
nr. 10, cod 010916
Тел/факс: (021) 315 31 04
0743189921
E-mail: zorile@moon.ro
www.zorile.ro

Adresa redacției:
București, sector 1. str. Dr Rațiu,
nr. 10, cod 010916
Tel/Fax: (021) 315 31 04
Mobil: 0743189921
E-mail: zorile@moon.ro
www.zorile.ro

ГЛАВНЫЕ НОВОСТИ:



Investiții pentru viitor

- p. 3 -



Rădăuți - „satul bucuriei”

- p. 5 -



Vladimir Danilov –

antrenor al lotului național de juniori

- p. 8 -



Alegerile din Rusia

- p. 13 -



Христославение

- с. 14 -



Архипастырское Рождественское

послание

- с. 15 -



Investiții pentru viitor

Odatorie resimțită de mulți dintre noi este aceea de transmitere a bogățiilor spirituale pe baza cărora să se poată conserva și perpetua identitatea noastră. Cum în lumea reală spiritul are nevoie și de suport fizic, material, pe care să se poată sădi sămânțe roditoare, nu încapă îndoială că orice idee trebuie înfrățită cu o faptă.

În Comunitatea Rușilor Lipoveni din România faptele sunt grăitoare. Ideea zămislirii unor case de cultură a rușilor lipoveni a preocupat mult timp conducerea noastră, găsindu-și rezolvarea în "crearea unei baze imobiliare a comunității noastre, iar intenția este ca până în anul 2009, în proporție de 80% dintre comunitățile noastre mari să aibă sedii proprii.", așa cum ne-a declarat președintele și deputatul CRLR, **Miron Ignat**.

Acum, la sfârșit de an putem face un bilanț: avem patru sedii proprii ale CRLR (la Bordușani, Roman, Târgu Frumos și Tulcea), iar numărul acestora este în creștere. Singura clădire pentru care a fost achiziționat un teren din surse proprii este cel din Bordușani, pentru celelalte fiind primite terenuri în concesiune de la consiliile locale. O astfel de strategie s-a aplicat și în Sarichioi, Năvodari și Slava Cercheză, unde s-a primit teren cu titlu gratuit, fiind înaintate astfel de cereri și primăriilor din Constanța și C. A. Rosetti (pentru comunitatea din Periprava). Comunitatea locală din Slava Rusă se poate mândri cu un sediu nou, clădirea fiind cumpărată și reabilitată ulterior, propunându-se crearea unei tabere pentru copii în acel minunat loc de țară.

Bordușani

Primul sediu la care construcția a fost finalizată, lucrându-se la mobilarea acestuia, este cel al comunității locale din Bordușani. Președintele CRLR Bordușani, dl **Iarion Școlnicu** este persoana care s-a îngrijit de întreaga construcție, declarându-se mulțumit (că lucrările s-au încadrat în termenul stabilit) și trudind în continuare pentru ca toate problemele administrative să fie rezolvate în vederea inaugurării acestui sediu.

Pe un teren de 624 mp, construcția ocupă aproximativ 130 mp. Proiectul de construcție păstrează arhitectura celorlalte sedii aflate în construcție: o sală festivă la parter, iar la etajul întâi, care este mansardat, s-au făcut spații pentru eventualele birouri și camere de oaspeți.

Roman

Clădirea se ridică pe o suprafață de 105 mp dintr-un teren de 620 mp. Acesta s-a obținut datorită puterii de convingere a președintelui CRLR, dlui **Miron Ignat**, care a reușit să semneze cu autoritățile locale un contract de cesiune pe această porțiune de pământ. Construcția se află în faza ei finală și este formată dintr-un parter cu o sală festivă, peste care s-a așternut un etaj cu patru camere cu acces pe terasă.

În curtea acestui sediu ne-a atras atenția o ridicătură care ascunde un beci

Tulcea

„Ideea achiziționării unui sediu în Tulcea este mai veche. Ne-am propus acest lucru din 2004, numai că identificarea terenului pentru construcție a durat aproape doi ani, când am reușit să intrăm în posesia unui teren pentru cesiune de 500 mp, pe strada Victoriei, aflată într-o zonă istorică a orașului Tulcea, la aproximativ 100-150 m de centrul său.” - ne-a declarat dl **Andrian Ampleev**, președintele CRL Tulcea.

În luna noiembrie a anului 2006 Comunitatea locală Tulcea intră în posesia contractului de cesiune, iar în iunie 2007 începe construcția clădirii.



Aceasta va ocupa o suprafață de 350 mp și va avea un etaj și o sală de festivități la parter.

Se dorește o diversificare a activității întreprinse în jurul comunității locale, iar ideile expuse de președintele Ampleev suntem siguri că se vor materializa, iar sediul din acest oraș va deveni un centru spiritual al etniei rușilor lipoveni.

Anna Dennis-Condrat



deosebit prin forma și dimensiunea lui. Se întinde pe o lungime de aproximativ 20 de m, după cum ne-a declarat președintele CRL Roman, dl **Eusehnie Carpușca**, iar pereții acestuia sunt placați cu cărămidă roșie. Pentru a valorifica această descoperire, întrucât prezența lui pe acest teren a fost descoperită ulterior achiziționării lui, sunt necesare investiții separate de cele care au vizat construcția clădirii.

Târgu Frumos

La sfârșitul anului 2006 s-au început lucrările la clădirea sediului comunității locale din Târgu Frumos. Terenul, care se întinde pe o suprafață de 800 mp a fost concesionat de Consiliul local din Târgu Frumos. Clădirea ocupă o suprafață de 195 mp, după proiectul inițial de construcție. Acesta a mai suferit modificări, reușind astfel să se mai câștige încă 200 mp. CRLR suportă finanțarea acestui proiect, însă gestionarea și acțiunile de autofinanțare intră în atribuțiile comunității locale condusă de dl **Ioan Maxim**.



Comunitatea rușilor lipoveni din Rădăuți

porniți acum, la începutul unui nou drum?

- Chiar dacă este o comunitate cu un număr relativ mic de membri, totuși, cred că nu este ușor să-i aduni pe toți în jurul comunității locale. Orașul este mare, iar etnicii noștri locuiesc în diferite colțuri ale lui. Totuși, pentru mine aceasta este o provocare. Am să încerc să fac lucrurile mai bine decât s-au făcut până acum.

● *Și care credeți că sunt problemele care trebuie rezolvate în primul rând?*

- În primul rând trebuie să atrag oamenii spre această comunitate, să-i fac să vină aici cu încredere. Oamenii trebuie anunțați cu privire la acțiunile comunității noastre, urmând ca ei să încerce să-și facă timp și să vină aici cu încredere.

● *Credeți că și-au pierdut încrederea în cei aleși?*

- Da. Cred că acum prioritar pentru mine este să-i fac pe cei care m-au ales să aibă încredere în mine. Recunosc că nici eu nu am avut încredere în cei pe care i-am ales, pentru că, de exemplu, au fost acțiuni pe probleme

de învățământ la care eu nu am participat, pentru că nu am știut de ele. Voi încerca să restabilesc relația dintre comunitatea locală și etnicii noștri, însă aș dori și din partea lor ceva: să vină și să-mi spună ce probleme au, să ia inițiativă, să existe un dialog între noi. Până rezolvăm problema sediului și cea administrativă, mă pot găsi foarte ușor la școala unde sunt eu directoare.

● *Cum vedeți evoluția CRL din Rădăuți sub conducerea dvs?*

- Comunitatea noastră aș vrea să se ridice la nivelul celorlalte comunități din județ, adică să se implice în cât mai multe acțiuni, să iasă în evidență organizând o acțiune de o mai mare amploare, chiar dacă vorbesc de o comunitate mică, având în vedere numărul ei de membri. Pentru asta am să încerc să atrag tinerii, ca să mă ajute, pentru că eu, din păcate, nu pot acorda tot timpul meu problemelor comunității.

Voi încerca să mă folosesc de experiența mea de pedagog și, dacă depun mult suflet în ceea ce voi face, totul o să fie bine. De exemplu, părintele Petru Anisimov, m-a rugat să țin cursuri de limba rusă pentru copii. Până acum nu am reușit să formăm grupele, însă de acum, cu ajutorul Comunității, sunt sigură că vom găsi o modalitate să nu-i dezamăgim pe cei mici.

● *Aveți un mesaj pentru membrii comunității din Rădăuți?*

- Eu sper ca împreună cu oamenii din Rădăuți să reușim să trecem peste toate problemele ce vor apărea, dar să ne și bucurăm împreună.

Alexandrina Coca

S-a născut pe 4 mai 1957, în orașul Rădăuți, județul Suceava. A absolvit în anul 1982 Facultatea de Filologie, în cadrul Universității "Al. I. Cuza" din Iași.

În anul 1985 obține gradul didactic definitiv, titularizându-se în anul 1990 pe catedra de limba franceză de la Școala cu clasele I-VIII, Nr. 2, din Rădăuți. Devine director cu delegație la Șc. Nr. 2 din Rădăuți, iar apoi director cu contract de management educațional la aceeași instituție de învățământ.

Este metodist pentru limba rusă maternă și modernă pentru județul Suceava, făcând parte din colectivul de redactare a manualelor de limba rusă pentru clasele a III-a, a IV-a, a VII-a, editate de Ministerul Educației și Cercetării.

A făcut parte din diverse comisii de examinare atât la olimpiadele de limba rusă ca limbă maternă, cât și la cele de limba rusă ca limbă modernă. A pregătit elevi care au obținut rezultate foarte bune la olimpiada de limba rusă pe fază județeană, dar și cea națională.

În anul 1995 a urmat un curs de specializare la Moscova (Federația Rusă), apoi cursuri de formare pentru directorii de unități școlare, organizat în cadrul componenței "Management și Finanțare" a proiectului de formare a învățământului preuniversitar.

Anna Denis-Condrat

Comunitatea rușilor lipoveni din Rădăuți a convocat pe data de 11 noiembrie a.c Adunarea Generală. În prezența președintelui CRLR, **Miron Ignat**, a consilierului CRLR **Andrian Gheorghe** și a secretarului general al CRLR, **Vitali Finoghen**, cei 18 membri ai CRL Rădăuți au ales în unanimitate de voturi componența Comitetului local, după cum urmează:

- **Alexandrina Coca**, președinte;
- **Ivan Filipov**, vicepreședinte;
- **Valentin Mihailov**, secretar.

Noul președinte al Comunității locale a avut amabilitatea de a ne răspunde la câteva întrebări, formulate imediat după anunțarea rezultatelor.

● *La ședința organizată astăzi am observat că dvs ați fost singura femeie prezentă și dintre toți dvs ați fost aleasă să reprezentați interesele comunității din care faceți parte. Cum ați primit această veste?*

- A fost o surpriză pentru mine. Nu am crezut că se vor gândi la mine, pentru că eu, în calitate de director de școală, am fost foarte ocupată în ultimul timp.

● *Este o comunitate în cadrul căreia dvs ați activat de-a lungul timpului, prin sprijinul pe care l-ați acordat copiilor dornici de a învăța limba rusă. Presupun că problemele cu care se confruntă comunitatea nu vă sunt străine. Cu ce gânduri*



Biserica "Sf. Vasile cel Mare", Rădăuți



Rădăuți - „satul bucuriei”

Deși anotimpul friguros mă trimite din ce în ce mai des cu gândul la „lejanka” din casa părintească, totuși primul fulg de nea aduce bucurie și în sufletul celor mai friguroși dintre noi. Un astfel de fulg l-am prins departe de locul amintit, urcând sus pe harta țării noastre până în Bucovina, mai exact în Rădăuți.

În Bucovina sosisem cu două zile înainte, pentru a serba la Suceava „Zilele culturii ruse”. Am pornit de dimineață împreună cu dl președinte **Miron Ignat** și secretarul general **Vitali Finoghen**, escortați de dl **Andrian Gheorghe**, consilier CRLR, cu gândul de a asista la slujba de duminică din biserica de rit vechi din Rădăuți.

De la plecarea noastră din hotelul sucevean, am simțit un frig ce prevestea o zi nu tocmai pe placul sufletului meu. Pe drum, însă, atmosfera caldă și amuzantă, alimentată de glumele matinale spuse în mașină, făcea notă discordantă cu peisajul rece, sfărțec de razele soarelui lăsate peste tabloul bucovinean al unei toamne târzii.

Pe o stradă îngustă, biserica de rit vechi „Sf. Vasile cel Mare” este cea care te îmbie să-i treci pragul, cu atât mai mult, cu cât în curtea ei se află indicatorul de circulație „Sens unic” adresat parcă nu numai soferilor, ci și tuturor celor ce sunt în pericol de a-și pierde calea de urmat. Celor rătăciți le poate fi de un real folos. Eu l-am urmat și a intrat în curtea bisericii, apoi înăuntrul ei.

Ca și în alte comunități ale rușilor lipoveni, și în Rădăuți, biserica a rămas centrul spiritual al etnicilor noștri, loc de întâlnire, de



rugăciune, de regăsire a propriei identități.

Comunitatea de ruși lipoveni din Rădăuți se numără printre cele nou formate, având în vedere că majoritatea etnicilor din oraș își au rădăcinile în satele istorice bucovinene ale comunității noastre (Lipoveni, Manolea, Climăuți). Aceștia au reușit să formeze în timp o comunitate de sine stătătoare.

Credința oamenilor, dar și atitudinea duhovnicului, a pastorului comunității de credincioși sunt ingredientele care duc la zămislirea unei vieți spirituale reușite, trăite în jurul bisericii și a reprezentantului acesteia.

O astfel de atmosferă am întâlnit-o acolo, la Rădăuți, în curtea unde părintele **Petru Anisimov** știe să se îngrijească de cele sfinte, dar și de problemele enoriașilor săi. Din cele 125 de familii pe care le păstorește preotul paroh nu mai puțin de 80 de persoane îi sunt prezente la fiecare slujbă, iar la sărbătorile mari vin la biserică aproape toți.

Ne răspunde cu o oare-

care mândrie izvorâtă parcă din dragostea pentru oamenii lui, o bucurie de pe urma unui lucru bine făcut. Nu-i sunt străine nici problemele și nici bucuriile oamenilor care vin la biserică. Înțelege lumea în care trăim și se dovedește mahnit pentru că unii ruși lipovei sunt străini de faptul că regulile bisericești nu pot fi încălcate, chiar dacă în lumea noastră laică acest lucru a intrat în cotidian. Că, de exemplu, dacă nu vii la spovedanie timp de șapte ani, nici măcar cel mai permisiv părinte nu te poate scăpa de consecințe.

După terminarea slujbei, pe când toți ieșeau din biserică, am constatat cu bucurie prezența tinerilor într-un număr destul de mare. La început retrase și sfioase, fetele cu care am stat de vorbă și-au exprimat nemulțumirea față de comunitatea locală, de puținele acțiuni la care au participat, menținându-și rezervele și atunci când le-am spus că au ocazia să participe la Adunarea Generală Comunității rușilor lipoveni

din Rădăuți, ce urma să aibă loc imediat după slujbă.

Am convingerea că inițiativele tinerilor din Rădăuți se vor materializa în acțiuni mari, mai ales că

se pot folosi de ajutorul, experiența, înțelepciunea celor mai vârstnici pe care i-am întâlnit acolo. Nu puteam să nu amintesc aici de amabilitatea, căldura sufletească cu care m-au primit cele trei gospodine, în timp ce pregăteau și se îngrijeau de masa așternută pentru oaspeții veniți cu ocazia ședinței anunțate a CRL din Rădăuți.

Una dintre cele trei variante care explică proveniența toponimului acestui oraș este aceea că Rădăuți are rădăcini slave, decodate prin expresia „satul bucuriei” (sl. *rada*), sat aflat odată într-o zonă foarte fertilă. Această bucurie pot spune că au găsit-o și rușii lipoveni, venind în Rădăuți și, ținând cont de proverbul „Dar din dar se face rai”, ne-au transmis-o și nouă, de îndată ce le-am trecut pragul casei bisericești.





În toamna acestui an, tainica mea dorință de a cunoaște Țara Sfântă, a devenit realitate. Lăsând în urmă România, avionul unei companii israeliene ne-a purtat deasupra Mării Negre, Asiei Mici și Mării Mediterane, aterizând pe modernul aeroport „Ben Gurion” situat lângă Tel-Aviv. După o scurtă oprire pe exotical țărm mediteranean lângă vestigiile unei cetăți romane, unde am admirat un splendid apus de soare, am pornit pe un itinerar emoționant pe urmele lui Isus.

Israelul face parte din categoria țărilor mici, având suprafața de 21.600 km². Din punct de vedere administrativ este împărțit în 6 districte: Central, Haifa, Jerusalem,

A cum mai bine de două milenii, în orașelul Bethlehem, situat lângă Cetatea Jerusalemului, într-o grotă de piatră unde păstorii își adăposteau animalele, s-a născut un prunc. Mama sa Maria și soțul ei Iosif, l-au așezat pe fânul moale și curat al unei iesle. În aceste condiții modeste a venit pe lume, Fiul lui **Dzeu**. Nașterea sa, a fost vestită lumii întregi de către Tatăl ceresc prin steaua strălucitoare care a răsărit pe cer deasupra Bethlehem-ului.

Grota Nativității, în care a venit pe lume Copilul divin, există și astăzi. O stea de argint cu 14 colțuri, montată pe o placă de marmură albă, indică locul nașterii sale, unde îngenuchează cu pioșenie și speranță milioane de pelerini.



Biserica Nașterii Domnului,
Ușa Umilintei

dărâmarea bisericii, în pofida poruncii califului Al Hakim. Timp de două secole cât au durat cruciadele, biserica trece în mâinile cruciaților catolici. Când în anul 1263, fanaticul sultan Beybaris ordonă distrugerea fortificațiilor și turnurilor de apărare din Bethlehem, biserica este cruțată. În timpul ocupației

policandre și candelă din aur și argint, care atârna de tavane. Admirăm bolta bisericii care este lucrată artistic în lemn, după vechiul stil bazilical. Ne închinăm la icoanele, pe care le-au sărutat atâtea generații de credincioși și pelerini din toată lumea.

Există numeroase legende legate de această străveche

vest care începe la 24 decembrie, ortodoxia greacă începe manifestările de Crăciun pe 6 ianuarie, iar biserica armeană pe data de 19 ianuarie. Patriarhia Jerusalemului respectă calendarul Iulian, sărbătorind Crăciunul pe 7 ianuarie.



Istorie și actualitate: Biserica Nativității din Bethlehem



Bethlehem,
Biserica Nașterii Domnului,

Nord, Sud și Tel-Aviv. Capitala țării este orașul Tel-Aviv, dezvoltat în jurul istoricelei cetăți Jaffa.

Clima este caldă, 8 luni pe an fiind vară, urmată de o iarnă ploioasă. Datorită climatului arid există puține râuri, cel mai important fiind râul Jordan. Terenul arabil reprezintă 16,4 % din suprafața țării, restul fiind munți golași sau pustiuri de nisip.

Populația statului este de 6 mil. locuitori, ceea ce reprezintă 1/5 din populația mondială de origine evreiască; ca religie, 77% sunt evrei, 15 % arabi și 10% creștini și alte religii.

Miile de pelerini și turiști care vin aici din întreaga lume contribuie la dezvoltarea acestei țări cu relief neprielnic și transformarea ei într-o zonă turistică prosperă.



Pe ea se află incripția latină - “Hic de Virgine Maria, Jesus Christus natus est” (Aici a fost născut Isus Cristos de către Fecioara Maria). Pereții de stâncă sunt aceiași, poate ceva mai înnegriți de la candelăle care ard neconținut de secole.

Biserica Nașterii este cea mai veche din Israel și una din primele biserici creștine din lume. Cea originală a fost construită deasupra Grotei în anul 330, în timpul împăratului bizantin Constantin, prin grija mamei sale, Elena.

În sec. al VI-lea biserica a fost complet distrusă în timpul răscoalei samaritenilor, fiind apoi reconstruită în forma actuală, de împăratul Iustinian (529). După venirea arabilor, califul Omar a vizitat Bethlehemul în 638, interzicând distrugerea Bisericii Nașterii Domnului. În 1099 musulmanii nu au permis

turcești din 1517, franciscanii și grecii au preluat controlul asupra sanctualelor. Urmează Războiul de independență din 1948, când Bethlehem-ul cade sub control iordanian. După războiul de 6 zile din 1967, Israelul preia guvernarea orașului. În prezent, acesta se află sub autoritate palestiniană din anul 1995. Jumătate din locuitorii din Bethlehem sunt musulmani, jumătate sunt creștini.

Naosul bisericii de aproximativ 40/30 m, este format din cinci nave longitudinale, sprijinite pe patru rânduri de coloane de marmură roșie, în număr de 44 – câte 11 coloane în fiecare rând. În mijlocul navei centrale există un mozaic bizantin rămas din pardoseala inițială, iar pe pereți sunt vizibile fragmente din frescele originale. Privim cu admirație catapeteasma sculptată și aurită, zecile de

biserică. În urma invaziei persane din anul 614, biserica rămâne intactă, fiind cruțată datorită frescei care îl înfățișă pe unul din cei trei magi în haine persane. Intrarea în sfântul lăcaș se face prin “Ușa Umilintei” care obligă orice creștin să se aplece, iar în vechime oprea invadatorii să intre călare în biserică. Regele Eduard al IV-lea al Angliei a donat lemnul de stejar din care este făcut tavanul bisericii, acoperișul însă a fost distrus de către turci și utilizat ca muniție împotriva venetienilor.

În prezent biserica este sub trei jurisdicții: romano-catolică, greacă ortodoxă și armeană. “Manger Square” (Piața Ieslei) situată în fața bisericii, este centrul acțiunilor de celebrare a Crăciunului, nu o dată ci de trei ori pe an. Pe lângă sărbătorirea tradițională din

Rânduri nesfârșite de creștini, așteaptă cu răbdare să intre în Grota Nașterii Domnului, să atingă pentru câteva clipe steaua din Bethlehem. Numai câteva clipe, atât este permis... Prea puțin pentru sufletul doritor de sfințenie al călătorului venit din cine știe ce colț al lumii! Un tânăr din America Latină, a cuprins cu patimă placa de marmură albă, lipindu-și cu disperare fața de argintul steei. În una din absidele bisericii, un grup de pelerini ruși însoțiți de un preot, pătrunși de emoție și credință, intonau stihuri de slavă pentru Isus. M-am apropiat și am îngenucheat alături de ei:

“Рождество Твое, Христе Боже наш, Возсия миру Свет Разума...”

Tatiana Timofeiov



UNIVERSUL LIMBII RUSE ȘI LIMBA RUSĂ ÎN LUME

Cel de al XI-lea Congres al Asociației Internaționale a Profesorilor de Limba și Literatura Rusă (МАПРЯЛ) a avut loc anul acesta în perioada 17-23 septembrie, la Varna, în Bulgaria. Anul 2007 este un an cu triplă semnificație fiind, pe de o parte, anul jubiliar ce marchează 40 de ani atât de la înființarea МАПРЯЛ cât și a revistei „Limba Rusă peste hotare” («Русский язык за рубежом»), iar, pe de altă parte, a fost proclamat de președintele Federației Ruse, Vladimir Putin, drept *Anul internațional al limbii ruse*.

Având ca generic tema *Universul limbii ruse și limba rusă în lume*, Congresul a debutat cu o festivitate de deschidere impresionantă onorată de prezența primei doamne a Rusiei, Liudmila Putina și însufletită și de salut poetic al lui Evgheni Evtușenko. A fost un bun prilej de a face public anunțul privind înființarea

Fundației „Universul rus” (фонд «Русский мир») menită să sprijine proiectele de susținere și popularizare a limbii și culturii ruse în lume.

În cuvântul său de deschidere, președintele МАПРЯЛ, d-na acad. prof. dr. Liudmila Verbițkaia a remarcat existența unei perioade de regres a lb. ruse în lume, iar un indicator în acest sens poate fi faptul că din 527 de membri colectivi și individuali câți au fost până în 2003, 280 de membri au ieșit din Asociație la un moment dat. În momentul actual, Asociația numără 310 membri colectivi și individuali (chiar în ajunul Congresului, în cadrul ședinței de Prezidiu, au mai fost primiți doi membri, printre care și Comunitatea Rușilor Lipoveni din România).

La Congres au fost prezenți 1500 de participanți care au lucrat în cadrul a 14 secțiuni și 5 mese rotunde. Au fost analizate

schimbările petrecute în limba rusă în ultimii 10 ani, rolul comunicării prin internet pentru receptarea ei, au fost abordate antropocentric, etno și socio cultural aspectele de comunicare, stereotipurile culturale, influența jargonului asupra limbii literare, conținuturile și tendințele de dezvoltare, diferitele niveluri ale limbii, teoriile moderne privind traducerile, metodicile de predare a limbii ruse, receptarea literaturii și culturii ruse în spațiile non-rusești etc.

În cadrul meselor rotunde au fost prezentate aspecte din activitatea asociațiilor naționale, a catedrelor de rusistică din diferite țări, s-a vorbit despre criza de identitate resimțită în țările fost-sovietice. S-au remarcat câteva tendințe principale: unificarea organică a rușiștilor (profesorilor) din învățământul preuniversitar și universitar; dialogul culturilor ca unul din scopurile învățării; cercetări practice.

Comunicările științifice prezentate în cadrul

secțiunilor au fost reunite într-o culegere a МАПРЯЛ în opt volume la care se adaugă și volumul lucrărilor membrilor prezidiului acestei organizații internaționale.

Delegația română a fost constituită din zece persoane dintre care șase au prezentat lucrări (de la Universitatea din București, prof. dr. Mihaela Moraru cu lucrarea «В.М. Шукшин – горечь вечной иллюзии», conf. dr. Maria Dumitrescu – «Язык, его развитие и лексикографическая практика» și lect. dr. Axinia Crasovschi – «Странничество как культурная парадигма старообрядчества» –, de la Universitatea din Craiova, conf. dr. Adriana Uliu cu lucrarea scrisă în colaborare cu d-na conf. dr. Maria Kirally de la Universitatea de Vest din Timișoara pe tema «Об отражении синтагматических

свойств слов в учебной лексикографии» –, tot de la Univ. de Vest din Timișoara, conf. dr. Maria Andrei cu lucrarea «Коннотации русских антропонимов»). Restul de patru persoane (prof. Aurelia Marincovici, cerc. șt. Cornelia Dumitriu, prof. Anastasia Dumitru și prof. Georgeta Mihăiță) au participat în calitate de auditoriu.

Congresul s-a încheiat cu Adunarea Generală a МАПРЯЛ în care a fost realesă ca președinte d-na Liudmila Verbițkaia și s-a votat un nou prezidiu. De asemenea, s-a hotărât prin vot deschis ca următorul congres, care va avea loc peste patru ani, să se desfășoare la Shanghai, în China.

Lector dr. **AXINIA CRASOVSCHI**,
președinte al Asociației
Profesorilor de Limba și
Literatura Rusă din
România

На Праздник ИОАННА ЗЛАТОУСТА

Великаторжественный Праздник Иоанна Златоуста ежегодно празднуется, по старому стилю 26 – ноября.

Это последний Храм Божий, после которого все православные христиане вступают в Рождественский пост.

В этом году **Храм Иоанна Златоуста** приходится на понедельник. Автору этих строк посчастливилось быть свидетелем уже второй год подряд в селе 23 Миль, на родине **Ивана Пацайкина**, мастера спорта международного класса, четырёхкратного Олимпийского чемпиона мира и Европы по каное. Если в прошлом году в день Храма была ненастная погода, то в этом году выпал ясный, солнечный день. На праздник был приглашен Епископ Паисий с двумя пастырями. На литургию пришли и млад и стар. В конце службы священнослужитель

епископ Паисий кратко рассказал христианам биографию Патриарха Царьграда Иоанна Златоуста, его жизненный и творческий путь и его особый вклад, который внёс он в укрепление христианской веры.

После этого состоялась небольшая литургия над могилой иерея **Кондрата Сергея**, прах которого находится в церковном дворе.

После обеда все жители села знали, что в Доме культуры будет концерт и ждали с нетерпением чтобы посмотреть своих “синичек”. Сначала выступил школьный ансамбль “Белая кувшинка”, который зрители встретили бурными аплодисментами. Потом последовал местный ансамбль “Синичка”. Этот молодой ансамбль и в прямом и в переносном смысле уже третий год подряд даёт концерты, не только местным

жителям, но и по заказу румынским и зарубежным туристам, приезжающим сюда отдыхать.

В селе кроме рыболовства и охоты жители стали зарабатывать и туризмом. В селе построено более 20-ти пансионатов, законно действующих и каждый год привлекают все больше и больше туристов. Концерт длился 2 часа. Переполненный зал с особым интересом смотрел, как выступают артисты.

В программе звучали русские народные песни, напевы и частушки, песни и пляски. Жители села стали называть этот день и “Днём села”, так как пока нет никаких официальных документов, которые свидетельствовали о дате освоения села.

Особый вклад в организацию этого события сыграл председатель местной Общины **Илоша Мунтяну**, с которым в прошлом году мы собирали подписи у родителей, чтобы их дети изучали русский родной язык. Можно сказать, что язык и вера сохраняются и укрепляются свои корни всё глубже и глубже.

Петр МОИСЕЕВ



VLADIMIR DANILOV – ANTRENOR AL LOTULUI NAȚIONAL DE JUNIORI



Între 19 și 30 noiembrie 2007 s-a desfășurat în stațiunea Antalya, de pe litoralul turcesc al mării Egee, campionatul mondial de șah rezervat juniorilor. Antrenorul lotului național român, care a făcut deplasarea la mondiale, nu a fost altul decât maestrul internațional Vladimir Danilov fiul profesorilor, scriitorilor și traducătorilor Iozefina și Ilie Danilov din Iași. “Mi-am făcut legământ (în gând, bine-nțeles), ni se

confesează profesorul de informatică și antrenorul de șah Vladimir Danilov, să mă întorc acasă măcar cu un campion. și iată că visul mi s-a împlinit: Cristian Chirilă a cucerit medalia de aur la categoria juniori sub 16 ani.” Succesul tânărului șahist și a celor care l-au pregătit e cu atât mai valoros, cu cât el survine după o pauză de 10 ani.

Cei care cunosc exigențele unei competiții de șah de mare anvergură,

știu ce rol are antrenorul în timpul concursului și cât efort trebuie să depună el pentru studierea adversarului și pentru pregătirea partidei din runda următoare a celei deja consumate. “A fost o vreme splendidă, mărturisește Vladimir, dar n-am apucat nici măcar o dată să-mi moi un singur deget în piscina hotelului unde am fost cazați pentru că tot timpul mi l-am rezervat analizelor partidelor jucate și pregătirii pentru

meciurile ce urmau să se dispute. Ce să mai vorbesc de plajă, care era invadată de turiști din toată lumea! Nu mi-am putut permite să mă scald măcar o dată în Egee! Pe umerii mei apăsa răspunderea pe care mi-am asumat-o față de lotul național...”

Îmi pun o întrebare retorică: oare conducerea

C.R.L.R. chiar n-a auzit de Vladimir Danilov? Dacă da, atunci de ce îl ignoră cu obstinție când invită la manifestările ei tot felul de “personalități”? Domnilor, ar trebui să vă bucurați de existența lui și... să profitați de el!

Maria SÎRGHE



UN AMIRAL DE 10

Ivan Patzaichin și elevii săi au sărbătorit anul 2007 printr-un antrenament în echipament de Mos Crăciun. Elevii lui Patzaichin au reușit în acest an câte o medalie de aur, argint și bronz la Campionatele Mondiale. Dintre aceștia 5 sunt deja calificați pentru Jocurile Olimpice de la Beijing.

Patzaichin însuși se află în fața unui record personal, unic probabil în lume, participarea la cea de-a 10 a ediție a Jocurilor Olimpice, 5 ca sportiv și 5 ca antrenor.

Amiralul ține să mulțumească jurnaliștilor pentru atenția acordată canoiei românești și urează tuturor: “Crăciun fericit!”

Ivana Iancu
PR Expert





„OASPEȚI” LA COMUNITATEA RUȘILOR LIPOVENI JURILOVCA

În perioada 22 octombrie - 22 decembrie a.c., Grădinița din Jurilovca, județul Tulcea, a intrat într-un program de reabilitare, ca urmare cele două grupe de preșcolari: grupa mare (grupa la care se studiază limba rusă maternă), educatoarea **Zaiț Paula** și grupa mare-pregătitoare – educatoarea **Ivan Mirela**, „au poposit” la sediul Comunității locale.

La sediul CRL-Jurilovca, ne-au fost oferite condiții foarte bune, necesare desfășurării actului didactic. Locația este

una modernă prevăzută cu multe dotări de care au beneficiat și copiii preșcolari. Acest spațiu generos l-am organizat astfel: sală de grupă, sală pentru joc de rol, sala pentru jocuri de mișcare (curtea grădiniței așa cum au denumit-o copiii), spațiul de primire și colțul religiei de rit-vechi. După terminarea activităților cu preșcolarii, tot aici se desfășurau și orele de religie cu elevii din ciclul primar.

Copiii, în majoritate ruși lipoveni, s-au simțit ca acasă. „Acasă” înseamnă tradiții, obiceiuri,

limba maternă, toate transmise din generație în generație, regăsite cu mare plăcere atât de copii, cât și de părinți, în biblioteca și printre materialele existente în clădirea CRL.

Din anul 2006, la cererea părinților, ISJ Tulcea a aprobat studiul limbii ruse materne pentru prima dată la Grădinița din Jurilovca. Grupa mare fiind grupa care studiază limba maternă a pregătit și o serbare în așteptarea lui **Дед Мороз**. Programul serbării a cuprins cântece, poezii de iarnă din folclorul rușilor lipoveni, astfel încer-



când să se valorifice cunoștințele copiilor dobândite în cadrul orelor de limba rusă maternă.

Cadrele didactice, părinții și copiii,

mulțumesc gazdelor și în mod deosebit președintelui CRLR, domnului deputat **Miron Ignat**, pentru perioada pe care au petrecut-o în sediul CRL Jurilovca.

Zaiț Paula
Jurilovca

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR



Ministerul Educației și Cercetării, prin Direcția Generală Învățământ Preuniversitar și Federația Sportului Școlar și Universitar, organizează, în fiecare an școlar, sub denumirea „Olimpiada Națională a Sportului Școlar” (ONSS) campionate sportive școlare și interscolare.

Echipa de handbal fete a Școlii cu clasele I - VIII Ghindărești a par-

ticipat sâmbătă, 15 decembrie a. c., la etapa județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar unde s-a clasat pe locul I (din 14 de echipe participante), reușind astfel să se califice la fazele naționale ale acestei competiții, faza următoare va avea loc în județul Tulcea în perioada 14-16 martie 2008.

Obiectivul propus pentru această etapă este calificarea pe unul din primele 4 locuri, având în vedere că echipa se

află la prima sa participare la acest nivel.

Conform legii sportului și educației fizice, pe lângă școală a fost înființată asociația sportivă școlară „*Detstvo*” - care își propune ca obiectiv principal implicarea tuturor elevilor din Școala Ghindărești în activitățile sportive.

În anul școlar 2005-2006 am fost invitați să participăm la un concurs organizat de

una dintre școlile din localitățile învecinate (com. Horia - *Cupa speranței*), a fost prima participare la un concurs, activitatea a avut un impact pozitiv în rândul elevilor participanți, aceștia manifestând dorința de a continua această activitate.

În acest sens am desfășurat o serie de intervenții pe lângă primăria din localitate și ISJ Constanța pentru a procura materialele necesare pentru buna pregătire a elevilor în acest domeniu. În urma acestor investiții, școala a fost dotată cu 29 de mingi și un rând de echipament pe care l-am primit de la fosta echipă de fotbal a localității (din păcate posibilitățile de pregătire sunt limitate datorită faptului că nu beneficiem de sala de sport, iar terenul de sport al școlii se află în

prezent într-o stare avansată de deteriorare).

La programul de pregătire pot participa elevele din școală (fete V-VIII). Au fost selectate în primul rând elevele care au dovedit abilități pentru această ramură sportivă, cele cu rezultate bune la școală sau care și-au îmbunătățit rezultatele după selectarea lor în echipă, au dat dovadă de seriozitate seriozitate și implicare în programul de pregătire al echipei.

S-a urmărit în primul rând prezentarea într-un mod onorabil a localității și a Școlii la concursurile la care am participat.

Olimpiada se desfășoară în paralel pentru mediul urban și rural, școala provenind din mediul rural poate

participa doar la grupa școlilor care provin din medii rurale.

Școala a participat și la concursul de fotbal în sală însă fără să își propună să treacă de faza grupelor, deoarece echipa de fotbal este în faza de pregătire. Elevii competenți fiind în majoritate din clasele a VI-a, echipa își propune pentru anul viitor calificarea la faza județeană pe locul I și calificarea la fazele naționale.

Anul acesta echipa de fotbal s-a clasat pe locul al III-lea la faza pe centre de localități, faza pregătitoare fazei județene.

Adrian Țacu,
directorul Școlii cu
clasele I-VIII
Ghindărești

**Владимир Путин -
"Человек 2007 года"**

Американский журнал Time назвал президента России Владимира Путина "Человеком 2007 года".

Об этом сообщил управляющий директор журнала Ричард Стенгел. Редакция журнала тем самым признала усилия президента Путина, направленные на придание стабильности развитию России.

По словам Стенгела, на посту президента Путин "проявил необыкновенные лидерские качества, он получил страну, находившуюся в состоянии хаоса, и привел ее к стабильности".

В качестве других кандидатов на роль "Человека 2007 года" Time рассматривал бывшего вице-президента США Альберта Гора и автора книг-мировых бестселлеров про Гарри Поттера Джоан Роулинг.

ИТАР-ТАСС



Invitație la lectură

Într-o perioadă în care toată lumea participă parcă la o cursă de atletism în goana după cadouri, când timpul parcă se scurge cu o altă viteză decât până acum, iată că se mai găsește timp și pentru o lansare de carte. Sperăm că veți dedica și dumneavoastră, dragi cititori, un crâmpci din timpul vostru, pentru a răsfoi și a vă opri atenția asupra câtorva aforisme adunate în volumul intitulat sugestiv "Unghiuri de vedere", semnat de Cristian A. Petricu. Volumul trilingv (în limbile română, italiană și rusă) a apărut la Editura Gutenberg (București, 2007) și a fost lansat într-o atmosferă festivă, prietenoasă, la Centrul Cultural al MIRA din București, printre invitați numărându-se reprezentanți ai Ambasadei Federației Ruse în România, dar și membri ai Cenaclului literar "Ioan Tecea". Manifestarea a fost deschisă de un moment muzical susținut de elevii Liceului de muzică "Dinu Lipatti", clasa de pian, pregătiți de dna Elena Petrenco. Au continuat discursurile celor care au fost alături de autor și anume prof. dr. Dan Bodea, prof. Geo

Călugăru, doctor Constantin Bălăeț, iar actorii Doina Ghițescu și Cătălin Mirea au lecturat câteva dintre aforismele cuprinse în paginile volumului amintit.

Finalul a aparținut artiștilor Natalia și Corneliu Tudosie, care au interpretat cântece în limba rusă și, respectiv, italiană, după care a urmat seria de autografe oferite de autor. Și, deși foarte ocupat, printre autografe, C.A. Petricu a reușit să ne răspundă la câteva întrebări:

- Asistăm la o nouă lansare a unui volum semnat Cristian A. Petricu. Când mai aveți timp și pentru scris?

- Atunci când mă aflu la volan, când lucrez sau mă odihnesc, în orice loc m-aș afla, dacă îmi vin idei sau mă inspiră momentul, imediat notez gândurile pe telefon, în agendă, uneori chiar pe servetele de masă, astfel încât să nu le pierd, să nu le uit. Apoi, spre seară sau la sfârșit de săptămână, când am puțin timp liber, le ordonez, le șlefuiesc și astfel, cu timpul, se strâng mai multe și, încet-încet, se conturează conținutul unui nou volum.



Poate nu întâmplător, acest al treilea tom a apărut în ediție trilingvă. Cum ați ales limbile italiană și rusă, pe lângă română?

Așa cum cele scrise nu sunt legate de un popor anume, ci de oameni, cred că în oricâte limbi străine ar fi scrise nu s-ar pierde sensul dorit, căci aforismele ar putea transporta licăririle de reflecție în cât mai multe locuri. Alegerea limbilor străine ține de legătura sufletească pe care o am cu Italia, unde sunt copiii mei, dar și cu Rusia, unde

se regăsește o parte din trecutul unei părți din familia mea.

- În domeniul literar, ce proiecte de viitor aveți?

- Voi continua cu un alt volum de aforisme, aflat deja în lucru. Mă voi gândi și la propunerea dlui prof.dr. Dan Bodea de a continua cercetarea tematicii legate de Origene și alți agnostici, care au avut un rol important în domeniul creștinătății.

- Vă mulțumim și vă dorim succese literare!

A consemnat
Zina Fedot

Domnule Deputat,

Parohia „Sf. Gheorghe”, părintele paroh **Anatoli Nichita** împreună cu comitetul parohial și enoriașii din Năvodari, aduc sincere mulțumiri domnului chestor și deputat **Miron Ignat** pentru ajutorul financiar acordat bisericii noastre. Domnule deputat avem să confirmăm că sunteți omul potrivit la locul potrivit. Fiți binecuvântat atât dumneavoastră cât și cei care vă ajută în CRLR, și nu în ultimul rând, familia dumneavoastră.

Părintele paroh,
Anatoli Nichita

Mulțumiri pentru Moș Nicolae

Se știe că Moșul vine cu multe daruri, fie că e Moș Nicolae, fie că e Moș Crăciun, fie că e un alt Moș...

Important e să vină, iar de cadourile aduse de el să se bucure atât copiii, beneficiarii direcți, cât și părinții – văzând bucuria celor mici. Iar Moșul nu se lasă prea mult rugat și așteptat, important e să fie copii, să aibă la cine veni și pe cine bucura. Și iată că pe 17 decembrie a.c., la Grădinița din **Slava Rusă**, județul Tulcea, a venit Moș Nicolae (pe stil vechi). Copiii au fost încântați de dulciurile primite și i-au mulțumit Moșului așa cum știu ei mai bine, prin cânt și poezie. Moșul-sponsor a dorit să rămână anonim, dar suntem siguri că s-a bucurat alături de copii, iar mulțumirile lor au fost cea mai frumoasă răsplătă primită.



poată face donații în acest scop.

Astfel, în **4 octombrie 2007**, cu prilejul primei deschideri s-au găsit 740 RON (20 dolari SUA, 20 lire sterline) și un plic sigilat cu destinația – pictură a bisericii (lucrare în curs de desfășurare) – ce conținea suma de 300 dolari SUA și 100 euro.

Suma lichidă a fost înmănată cu proces-verbal și martor din partea bunicii suferindului **Luchici Alexandru** și **Zenovei Ana** din Jurilovca, pentru ajutor la operația din străinătate, iar suma din plic, pe bază de chitanță, a fost înmănată reprezentantului bisericii sus numite.

În ziua de **22 noiembrie 2007**, cu prilejul celei de-a doua deschideri s-a găsit suma de 247 RON ce s-a înmănat d-lui **Artamon Iosif** din Sarichioi în vederea acordării unui ajutor material fratelui său, **Artamon Fedot**, care a suferit un accident la coloană și picioare. Mai multe persoane au donat atunci, pe loc, încă 180 RON și 20 euro.

Sătenii au încredere în acest comitet de inițiativă, iar noi sperăm ca lucrarea să funcționeze în continuare, cu toate că unele persoane nu văd cu ochii buni această acțiune.

Subliniem faptul că acțiunea nu aparține nici bisericii, nici Comunității locale a rușilor lipoveni din România.

În numele Comitetului de inițiativă –
Dolghin Vasile

Creștini suntem cu toții

În urma unor discuții și sponsorizări din partea tinerilor veniți din Europa, în luna august 2007, în localitatea Sarichioi, jud. Tulcea, un Comitet de inițiativă în frunte cu dl **Sasna Andrian** a hotărât ridicarea unei cutii a milei pentru ajutorarea celor foarte grav bolnavi, indiferent de confesiunea religioasă.

După discuțiile preliminare, puțin echivoce, cu preotul paroh, s-a ridicat prin mijloace proprii o cutie a milei, tip scif, cu proiecția icoanei Maicii Domnului numită „Образ Пресвятой Богородицы всем скорбящим радость”, pe 1 metru pătrat din ograda bisericii „Рождество Пресвятой Богородице”, lângă gard, pentru ca orice creștin să

Духовное воспитание молодого старообрядца

Говорим что мы старообрядцы. Наши предки претерпели и самопожертвовали за свои религиозные убеждения во имя защиты чистоты их веры. Так что мы должны играть важную роль в сохранении и передаче духовного наследия.

Теперь, случилось то, что многих из нас лишает возможности именовать себя «старообрядцами». XXI-ый век сделал с нами то что не смогли сделать ни костры, ни каторжные цепи. Одни называют этот век – **век бесстыдства** и все – **дозволенности, век Содомы и Гоморы**. Враг сокрушив стыд и помрачив разум, становится хозяином души и вовлекает в блуд, нечистоту. Отказавшись от Христа, народ потянулся к Антихристу. Весь мир, вся природа говорят сейчас о величайшем кризисе.

Человек исчерпал запас духовных сил. Поболее способен рождать зло. Многие отталкивают старших от молодого поколения:

безбытность, бесстыдность, безграничная жестокость. Оскверняются старейшие члены семьи, которые и не подозревают и не допускают что их дети, скажем, „крещённые и венчанные” могут так поступать. Мир ещё не видел такие ужасающие картины распутства, безнравственности, лжи, обмана. Люди готовы отдать честь, совесть за ничтожные богатства. Разве мало у родителей сыновей и дочерей, от которых льют горькие слёзы, плачут, Богу молятся. А молитва их бесплодна. Нельзя на Бога возлагать свои обязанности. Сами должны заботиться о своих детях ещё смолodu.

Святой Иоан Златоуст сказал страшные слова о тех, которые не воспитывают детей своих: *родители, которые пренебрегают воспитывать детей своих по христиански, незаконно детоубийцы, ибо детоубийцы тело от души разлучили. А они душу и тело ввергают в геенну огненную*”.

Тяжкий ответ даст пред Богом, тот кто не заботится о воспитании своих детей. А те, которые всем сердцем стремятся это сделать, мы слышим на каждой утрени в псалме 102-ым: „милость же господня от века до века на боящихся Его и правда Его на сынех сынов хранящих завет Его и помнящих заповеди Его творится”.

Посмотрите не Иисуса Христа – первообраз, юношеского возраста, как Он набожен и благочестив, с какой точностью и усердием



исполняет все обязанности как и Богу-Отцу Своему Небесному, так и земным своим родителям. Как велико у Него желание учиться, как неудержимо стремится отрок в храм, к ногам учителя Церкви *Василий Великий, Григорий Богослов и Иоан Златоуст* – сами в молодости, очень усердно предавались изучению всей мудрости научной, философской. Они были высоко образованными людьми своего времени. Так что: *будьте образованным, учёным, но не забывайте Бога, заповеди Его, пути Христова*.

Пусть – всё это послужит для вас новым побуждением относиться к учению о вере и нравственности и возрастать в премудрости в любви у Бога и человека. Был Иисус послушен своим родителям. Но, в наши дни, бывают дети которым всё равно – принимают ли скорбь или радость своим благодетелям. Это непослушные дети, а **непослушание** есть в то же время **неблагодарность послушание родителям** – подготовительная школа в **послушанием всем божественным, церковным и гражданским законам**. Кто не научен послушанием в доме – то будет ли послушен Богу, Церкви, Гражданской власти? **Послушание ради Бога** – вот истинное **христианское послушание**.

Спросите себя – на сколько образ ваших действий согласен в этом отношении с примером Иисуса.

Как было бы хорошо, если наши юноши и девушки дорожили этим. Сколько **доброто, полезного и великого** достиглось бы во многих семействах, обществах, государствах, если каждый в своём положении держал себя в границах **послушания и покорности**, сколько скорбей, печалей сбросили со сердец родители, начальники,

сколько несчастий, позора избежали бы многие из наших юношей.

Не думайте, что запрещается нам учиться всем светским наукам. Величайшие наши Отцы и Учителя Церкви *Василий Великий, Григорий Богослов и Иоан Златоуст* – сами в молодости, очень усердно предавались изучению всей мудрости научной, философской. Они были высоко образованными людьми своего времени. Так что: *будьте образованным, учёным, но не забывайте Бога, заповеди Его, пути Христова*.

Что касается: „**молодёжь и свобода**” – хорош девиз „**Люби Бога и делай что хочешь**”. **Любовь к Богу и ограждение и залог покаяния** в какие бы прегрешения ни впади. **Юноши и девушки** – ревнуйте о своей Вере, не ищите истину в смутных источниках, её можно взять у Церкви! Бегите от зла и соблазнов!

Помните! Нынешний мир порочен и его сиюминутные удовольствия необратимо разрушают душу! **Смотрите на этот ваш первообраз – Иисус Христос и делайте так же! Будьте послушны родителям своим во всем. Это благоугодно Богу: „чти отца твоего и мать твою – да благодати будет и до долгодетелен будешь на земли”**.

Воспитывать детей нужно так как Сам Иисус воспитывает нас Своих детей. Важное в семейной жизни занимает труд, прокормить и одеть ребёнка. Важное – обеспечить ему здоровое интеллектуальное и эмоциональное развитие; но несравнимо важное **побудить**

его рост духовный. Святой Иоан Златоуст говорит „*Сама христианская семья должна быть маленькой церковью*”. Духовное воспитание сможем реализовать только собственным примером. Дети воспитываются дома, в семье, родителями состоящими в христианском браке. Они видят пример для создания своих семей в будущем. Побудить рост духовный – это самое ценное, что можем дать детям в наследство. Первые три года важны для роста младенца физического, интеллектуального но и духовного. Наши предки воспитывали своих детей в строгости. Необходимо было для них ходить в церковь молиться. Духовно учили терпению, перенесению неприятностей, смирению, щедрости, гостеприимству, милости к тем, кто нуждаются, разлучать добро, зло. С раннего детства приучали к молитве, постам и Таинствам Церковным. Учили грамоте по книгам Священного Писания. На место народных сказок часто бабушки рассказывали из писания святой литературы, пели духовные стихи.

И мы хорошо знаем что в доме старообрядца почивают благословение, когда все дела в нём совершаются с молитвой. Пищу готовят с любовью но и молитвой. Молимся входя и выходя из дома, перед началом всякого путешествия, крестимся когда пьём воду. Приучаем детей ещё с тех лет когда не понимают всего что происходит в Храме, но видят, слышат, чувствуют запах и вкус, испытывают, участвуют в соборной молитве. Надо заботиться

чтобы делать это достойно, так, чтобы вдохновлять присутствующих, и особенно, чтобы не оттолкнуть детей от церковного. Детей приучать чувствовать себя активными членами приходской жизни, оказывать помощь в Храме.

Вообще, направлять детские думы ко Христу, к Святым, Ангелам. Учить ограждать Крестным знаменем благословением на ночь. О смерти говорить как о составной части жизни, ступени к жизни небесной, переходе к жизни со Христом вовеки.

Очень важно – дети воспитываются примером родителей. Есть родители которые стараются только чтобы их дети получили славу, хулят лобное называя скромность, кротость – трусостью, справедливость – слабостью, смирение – раболепством, незлобие – бессилием. Всё делают чтобы у сына или дочери были все блага, самая лучшая пища, одежда. Надо, внушать презрение к деньгам, богатству, славе; править любовь к труду, чистоте, святости своим примером.

Спаситель сказал про лжеучителей: „*По плодам их узнаете*”. Подобное можно сказать и о многих из нас „*яблочко от яблони недалеко падает*”. Когда мать, отец плачут, жалуются на детей, что они оскорбляют их, злословят, выгоняют их из дома, то не жалуются ли на себя самих?? Тогда надо сказать Господу: *Прости меня, Боже, плохо воспитал детей своих и вот теперь мучаюсь видя недобрые плоды своего воспитания*”.
Наилучшие педагогические методы: „*научить детей учиться*”. Известна уже поговорка: „*Дай сыну рыбку и он хорошо поест сегодня. Научи его пользоваться удочкой и он хорошо будет есть всю жизнь*”.

В заключение вспомним главную мысль воспитания молодого поколения: если ребёнок зачат, рождён и взращён окружённый молитвой и любовью, то он вырастает личностью духовной.

Всегда заботиться о детях, подавать чистые святые примеры **благочестия** и тогда будет **благословение Господня** на них.

Да оградит и поможет всем нам Господь силою и заступлением Святого Духа.

Анна МИРОН,
Гура Хуморулуй



Drd. Alexandr Varona

Dezbateri despre alegerile pentru Duma de Stat a Federației Ruse

Pe data de 7 decembrie a.c. s-a desfășurat la sediul **Institutului de Istorie "Nicolae Iorga"** din București o interesantă și instructivă dezbateri dedicată recentelor alegeri pentru Duma de Stat, camera inferioară a Parlamentului din Rusia. Dezbateri a fost organizată de **Laboratorul de Studii Ruse și Sovietice** din cadrul institutului și s-a bucurat de o participare semnificativă.

Temele discutate și opiniile exprimate au ținut treaz interesul celor prezenți, mai ales că vorbitorii nu erau niște oameni simpli, ci nume mari ale istoriografiei, politologiei sau jurnalisticii, ori foști sau actuali diplomați.

Dezbateri a fost moderată de **dl. Vasile Buga**, secretarul științific al laboratorului, care a prezentat, pe scurt, cum s-au desfășurat alegerile, câte partide au participat, cum a decurs campania electorală, dar și rezultatele alegerilor și, mai ales, comentariile acestora în presa rusă și în cea din Occident.

Rezultatele alegerilor erau previzibile, a subliniat dl. Buga, citând opiniile unor analiști politici ruși, iar pragul electoral de 7% a redus posibilitatea de a accede în Dumă a partidelor mai mici, motiv pentru care din 11 formațiuni politice înscrise în cursa electorală, doar 4 au reușit să obțină un număr suficient de voturi pentru a intra în Parlament: **Rusia Unită**- cu 64% din voturi, **Partidul Comunist**- cu 11,6%, **Partidul Liberal-Democrat**-cu 8,2% și **Rusia Dreaptă** cu 7,8%.

Se poate lesne observa victoria zdrobitoare a partidului președintelui **Vladimir Putin**, precum și înfrângerea categorică a partidelor de dreapta, prooccidentale, care au înregistrat scoruri derizorii de 1-2%, fapt ce demonstrează,



dacă mai era de demonstrat, încrederea rușilor în actualul curs politic al Kremlinului, în ciuda criticilor venite din partea SUA și a altor țări europene.

Cu toate acestea, conform comentariilor politici ruși, Putin și-a dat seama că **Rusia Unită** nu are o ideologie, un mesaj care să apropie electoratul. De aceea, el a accentuat în campania electorală ideea menținerii stabilității și a continuării actualului curs, subliniind pericolul revenirii liderilor politici din anii '90, pericolul restaurării puterii oligarhilor.

Așa cum a arătat presa rusă și cea străină, alegerile pentru Dumă au fost un plebiscit prin care Putin și-a asigurat susținerea populară pentru continuarea cursului politic actual.

Extrem de interesantă a fost analiza făcută de reputatul publicist **Viaceslav Samoșkin**, corespondent permanent al revistei "*Moskovskie Novosti*", care a arătat că reacțiile negative venite din Occident și din partea unor organizații internaționale ignoră o serie de aspecte specifice evoluției Rusiei post-sovietice și, mai ales, caracterul cu totul aparte al tranziției rusești, o tranziție de la un regim oligarhic la un regim democratic veritabil.

Pragul electoral de 7% a fost introdus tocmai pentru a împiedica accesarea în structurile puterii a celor care au jefuit și au distrus țara în vremea lui Elțin, iar forțele de

dreapta sunt identificate de alegătorii ruși tocmai cu rămășițele regimului oligarhic elținist. Eșecul acestora în alegeri nu a fost cauzat de neregulile în procesul de votare sau în folosirea resurselor administrative în favoarea partidului puterii, cum s-a spus în unele medii din Occident, ci aversiunii alegătorilor ruși față de tot ceea ce le aducea aminte de epoca Elțin. Iar această aversiune a lovit și un partid democratic autentic, așa cum este partidul **Iabloko** al lui **Grigori Iavlinski**.

În privința Partidului Comunist, succesul limitat al acestuia, după părerea d-lui Samoșkin, se datorează tehnologiei electorale a **Rusiei Unite**, care a creat **Partidul Rusia Dreaptă**, condus de **Serghei Mironov**. Acesta este un partid cu lozinci de stânga, care a luat voturi de la comuniști, adevărata opoziție din Rusia, care nu trebuie slăbită, tocmai pentru a asigura o reală democrație, ce nu trebuie să fie neapărat o copie fidelă a democrațiilor occidentale. De asemenea, trebuie să se țină cont de caracterul actuali societăți rusești, un hibrid între sovietism și democrație liberală, a subliniat dl. Samoșkin.

O intervenție scurtă, dar consistentă a avut-o dl. **Aleksandr Vasilev**, consilier la Ambasada Federației Ruse, care a arătat că victoria lui Putin și a **Rusiei Unite** este o victorie economică, socială, politică și psihologică,

favorizată de performanțele economice vizibile și de stabilitatea politică și socială internă din ultimii ani, ca și de poziția tot mai importantă a Rusiei pe plan extern. Toate acestea au influențat opțiunile electoratului rus, care, în mod natural i-a ales pe cei care s-au prezentat ca autori ai acestor performanțe.

Un punct de vedere extrem de interesant și foarte apreciat de auditoriu a fost susținut de dl. academician **Florin Constantiniu**, unul din marii istorici români ai vremurilor noastre și conducătorul științific al Laboratorului de Studii Ruse și Sovietice, o voce inconfundabilă a istoriografiei române contemporane. Acesta a spus că alegerile nu au făcut altceva decât să confirme faptul că poporul rus are încredere deplină în președintele Putin, iar acest lucru se explică prin doi factori:

1. stabilitate și prosperitate internă, precum și revenirea pe scena internațională, consecințe ale creșterii economice indiscutabile din ultimii ani;
2. agresivitatea SUA, care nu au avut simțul echilibrului în relațiile internaționale, după destrămarea URSS.

Făcând o referire la relațiile dintre România și Rusia, dl. academician Constantiniu a arătat că "*la noi se încearcă să se inculce ideea că pentru România consolidarea Rusiei e o primejdie. Rusia, în momentul de față, nu e o primejdie pentru România, ci SUA, care și-au atras ostilitatea lumii islamice, iar România, prin bazele oferite Americii, se vede implicată într-o confruntare ce nu are nici o legătură cu interesele noastre naționale*".

Referitor la comentariile asupra alegerilor din Rusia, apărute în mass-media românească, care vehiculau ideea unei *pseudodemocrații* rusești, distinsul istoric a spus că nu a existat niciodată și nicăieri o democrație în sensul pur al termenului, pentru simplul motiv că **sistemele demo-**

cratice nu au oferit nimic pentru tragerea la răspundere a celor aleși, iar a critica Rusia pentru o pretinsă lipsă de democrație este o ipocrizie, și a exemplificat prin noțiunea de partid al puterii pe care comentarii politici români o văd ca fiind normală și perfect democratică în România, dar nu și în Rusia.

Și-au mai exprimat opiniile în cadrul dezbaterii și alți participanți, dintre care s-au distins cele ale d-lor ambasadori **Constantin Vlad** și **Vasile Badrus**, ultimul fiind ambasador chiar la Moscova în anii '70.

DI Vlad a opinat că unul din factorii fundamentali ai încrederii față de Putin a fost schimbarea condiției internaționale a Rusiei, reușită sub președinția acestuia, după o perioadă lungă în care Rusia a fost ignorată, desconsiderată și umilită. DI Badrus a subliniat că succesul electoral al lui Putin se datorează și susținerii de care s-a bucurat acesta din partea intelectualității și a electoratului feminin, care au apreciat investițiile masive pentru cercetare și învățământ și politica demografică centrată pe sprijinul acordat familiei și femeii.

Discuțiile din cadrul dezbaterii au scos în evidență rolul crescând al Rusiei pe arena internațională și necesitatea revizuirii concepției ce guvernează în prezent relațiile româno-ruse, ținând cont atât de apartenența României la UE, cât și de specificul poziției geopolitice și geostrategice a țării noastre în spațiul din jurul Mării Negre.

Se cuvin a fi subliniate, în încheiere, ținuta academică a dezbaterii, dominată de respectul pentru opinia celuilalt și de lipsa patimilor politice sau de altă natură, precum și bogăția de idei și opinii exprimate de participanții la această manifestare unică în peisajul social și cultural al României vremurilor noastre.



Miron Ignat,
Deputat și Președinte
CRLR

Alegerile din Rusia

La începutul lunii decembrie s-au desfășurat alegerile parlamentare în Federația Rusă.

Ca în orice țară democratică, alegătorul bine informat cunoaște procesul electiv. Alegerile sunt pregătite din timp, partidele își fac cunoscuți candidații, urmează campaniile electorale încheiate cu votul în sine, liber exprimat de către populație.

Nu aș fi acordat o atenție deosebită acestui eveniment dacă în mass-media autohtonă și cea occidentală nu s-ar fi comentat atât de aprins despre acest scrutin din Federația Rusă.

„...presa și televiziunea din România au prezentat în cel mai negativ mod posibil situația electivă din Federația Rusă.”

Încă din luna septembrie, presa și televiziunea din România au prezentat în cel mai negativ mod posibil situația electivă din Federația Rusă. Unele articole din presa românească erau atât de acide încât puteai să-ți dai seama că acest „tir de tip mitralieră” era foarte bine coordonat de un „dirijor”, susținător al unui puternic curent antirusesc.

Am fost neplăcut surprins și de reacția unor organisme internaționale care se declară apărători ai libertății și democrației și care au ca scop supravegherea corectitudinii desfășurării alegerilor, dar care aplică și în cazul Rusiei „politica dublului standard”. Practic inventează fel și fel de acuze nefondate la adresa Federației Ruse, vă pot da mai multe exemple în acest sens, dar mă voi opri la un singur caz.

„...observatorii au pașaport diplomatic sau de serviciu și nu au



nevoie de viză.”

Pur și simplu am fost uimit când OSCE, o organizație de talie europeană, a declarat cu cel puțin 17 zile înainte de alegeri că observatorii nu au timp să obțină viza pentru Rusia. Din proprie experiență, cunosc că observatorii au pașaport diplomatic sau de serviciu și nu au nevoie de viză. Cred că orice om de bună credință își dă seama care este adevărul. S-a urmărit o prezență minimă sau deloc a observatorilor străini, pentru ca în final Occidentul să declare alegeri trucate, incorecte și nedemocratice.

„Am văzut cum este dezinformată și manipulat populația prin intermediul micului ecran.”

Am urmărit reflectarea alegerilor românești și străine la mai multe posturi de televiziune. Am văzut cum este dezinformată și manipulat populația prin intermediul micului ecran. Mass-media a omis să evidențieze prezența masivă la urne, dorința populației pentru stabilitate în Rusia, în schimb au prezentat unele scene bine fabricate de așa zisele partide de opoziție, care nici măcar n-au reușit să

obțină numărul de susținători, pentru a avea dreptul să fie înscrși pe listele electorale. Reprezentanții acestor partide de opoziție, înarmați cu lozinci de democratizarea a țării și susținuți de autorii revoluțiilor portocalii, au recurs la scenarii deja bine experimentate în alte țări și bineînțele, finanțate de anumiți „dirijori” care manipulează cu dibăcie frumoasele sloganuri ale democrației.

Ce au prezentat posturile de televiziune românești? Din imaginile de la alegeri și din comentariile crainicului rezultă că opoziția din Federația Rusă a fost dur reprimată. În realitate lucrurile stau astfel: reprezentantul partidului de opoziție solicită autorizație pentru un miting într-un loc bine stabilit.

Administrația orașului aprobă desfășurarea mitingului, stabilind locul și orele de desfășurare a demonstrației. Capii acestor partide de opoziție organizau demonstrații sau mitinguri în alte locuri decât cele care au fost aprobate, sfidând autoritățile. Era logic ca forțele de ordine să intervină, pentru că mitingul era ilegal. Se produceau altercații între demonstrații și forțele de ordine, fapt urmărit de la început de către demonstrații.

Ca din „senin” (bineînțele

totul din timp pregătit și regizat) apar carele de televiziune, reporterii și fotoreporterii din țările occidentale, care filmau aceste altercații, le comentau negativ la adresa Rusiei, dar nu pomeneau nici un cuvânt de faptul că reprezentanții respectivelor partide de opoziție desfășurau mitingul în alt loc decât cel autorizat.

„...oamenii de bună credință și-au dat seama de practicile bine știute ale revoluțiilor portocalii.”

Unii s-au lăsat influențați de aceste manipulări, dar oamenii de bună credință și-au dat seama de practicile bine știute ale revoluțiilor portocalii.

După anunțarea rezultatelor alegerilor, am putut citi în presa din România foarte multe articole pur subiective, iar uneori chiar comentarii trăsnete.

Spectacolul concertat al mass-media din țările occidentale nu a avut nici o influență asupra președintelui Franței **Nicolas Sarkozy**, care a apreciat corectitudinea alegerilor din Federația Rusă și l-a felicitat pe președintele Rusiei pentru desfășurarea lor în bune condiții și pentru rezul-

tatul acestora. Paradoxal, presa din România a fost surprinsă de reacția lui Nicolas Sarkozy, președintele unei țări latine, liberă și democratică, care a avut o altă atitudine față de omologii săi din alte state, vizavi de mult dezbătutul scrutin.

În pofida acestui curent antirusesc din presa românească, am remarcat seria de articole din cotidianul „România Liberă” intitulată *România – Rusia încotro*, unde se face o oglindă cu o puternică doză de obiectivitate asupra relațiilor dintre România și Federația Rusă, și mai ales asupra viitorului acestor relații.

În luna martie a anului 2008, în Federația Rusă sunt programate alegeri prezidențiale și sunt curios câtă cerneală va curge cu speculații privind pregătirea acestor alegeri, scenariile posibile și imposibile, fabulații ale unor reporteri din presa autohtonă.

Am simțit nevoia să scriu aceste rânduri, provocat de modul nerealist în care a fost și este prezentată în media Federația Rusă, dar mai ales alegerile din decembrie 2007.

□

ХРИСТОСЛАВЕНІЕ

За молѣтвѣ стѣихъ оцѣ нашнхъ, гдѣ исе хрѣте
сыне бжѣи помѣлѣи насъ, амѣнь.

Хрѣтосъ раждаетса, славите. хрѣтосъ с' нѣсе ,
сращнте. хрѣтосъ на землѣ, возносѣтса.
пѣйте гдѣи всѣ землѣ, и веселѣемъ воспѣйте
людѣе, ѣкѣ прослави са.

Спасѣ люди чудодѣла вѣла, мѣрдоу мѣра
волнѣ и зѣсѣшнѣ древле. вѣлею же рѣждѣса ѿ
дѣвы, стезю прохѣднѣ нѣсе положѣ намъ. ѣго
же по сѣществѣ, равна оцѣ же и земнымъ,
слави мъ.

Ржѣтѣ твоѣ хрѣте бжѣ нашъ, вѣсѣ мѣровн
свѣтѣ разумнѣи. в' нѣмъ бо иже свѣздамъ
сладѣщѣи, свѣздоу подѣхѣса. тебѣ
кланѣтса солнцѣ праведномѣ. и тебѣ вѣдетн
свѣше вѣстѣ, гдѣ слава тебѣ.

Слава, гласъ, ѣ.

Оуднѣлашесѣ иродъ, зрѣ волхѣомъ
блѣгѣстѣе, и гнѣвомъ повѣждѣемъ, лѣта
испытѣше разѣстоѣнѣа, матере без' чѣдѣствѣде-
ми бѣвѣхѣ, и без' вѣременнѣи вѣзраст
младѣнчѣ горѣ пожнѣшесѣ. сосцѣ с
сыхѣхѣса, и истѣчнѣицы млѣчнѣи
оудержѣвѣхѣса, вѣлѣе бѣше лютое. тѣмъ же
блѣгѣстѣно вѣрнѣи сошѣдшесѣ, поклонѣмса
хрѣтобѣ ржѣтѣ. поклонъ.

И нынѣ. гласъ, г.

Дѣла днѣсь, прѣдѣствѣнагѣ раждѣетъ. и

землѣ вѣртѣпъ, непрѣкосновѣнномѣ
прнѣсѣтъ. ѣнѣли с' пѣстырнѣсладѣсладѣтѣ.
волсѣнѣ же со свѣздоу пѣтѣ шѣствѣютъ. насъ
во радн рѣдѣса, ѣтрѣчѣ мѣло прѣвѣчнѣи
бѣ.

Вѣлнчѣи дѣшѣ моѣ иже в' вѣртѣпѣ рѣждѣшаг-
осѣ царѣ хрѣта.

Тѣннѣство стрѣнно вѣждѣ, и прѣславно. нѣо
сѣщѣ пѣщѣ рѣ. прѣтолѣ хѣрѣвнѣмскѣи дѣцѣ. ѣсли
в' мѣстнѣлицѣ. в' ннѣже вѣзлѣжѣ не вѣмѣстнѣмын
хрѣтосъ бѣ. ѣго же хѣвалѣщѣ вѣлнчѣемъ.

Вѣлнчѣи дѣшѣ моѣ ѣтнѣишѣю нѣнѣхѣ
вѣоннѣствѣ, дѣвѣ прѣчнѣствѣу бѣцѣ.

Подѣвѣше оубѣ намъ, ѣкѣ безѣдѣи
стрѣхомъ, оудѣбѣ молчѣти. любѣвѣю же дѣвы,
пѣснѣ сложѣти, снѣлоу ѣбѣострѣноу. дѣло ѣсть
дрѣго. но ѣо матн снѣлѣ, ѣлнѣкѣ же вѣсть
и зѣволѣнѣе дѣждѣ.

Слава, и нынѣ. Гдѣи помѣлѣи, вѣ. Гдѣи
блѣгѣсловнѣ.

Рѣждѣнсѣ вѣ вѣнѣлѣсѣмѣ иудѣнѣствѣмъ, и в
' ѣслѣхѣ вѣзлѣгнѣ, гдѣи исе хрѣте сыне бжѣи,
молѣтвѣ радн прѣчнѣствѣа тн мѣре и всѣхѣ
стѣихѣ, помѣлѣи и спасѣи насъ, ѣкѣ блѣгъ и
чѣлѣлюбѣецъ.

амѣнь. Гдѣи помѣлѣи, г.

С' вѣсокѣторжѣствѣннѣмъ прѣзднѣкомъ
Рѣжѣствѣа Хрѣтова.



**Первоиерарха Древлеправославной Церкви Белокриницкой Иерархии
С.В.П.АФОНТИЯ Архиепископа Белокриницкаго и всех древлеправославных христиан
МИТРОПОЛИТА**

**ПРЕОСВЯЩЕННЫМ АРХИПАСТЫРЯМ, АРХИЕПИСКОПАМ И ЕПИСКОПАМ,
БЛАГОРЕВНОСТНЫМ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛЯМ, СВЯЩЕННИЧЕСКОМУ И
ИНОЧЕСКОМУ ЧИНУ И ВСЕМ ВЕРНЫМ ЧАДАМ СВЯТОЙ
ДРЕВЛЕПРАВОСЛАВНОЙ ХРИСТОВОЙ ЦЕРКВИ**

Господи Иисусе Христе Сыне Божий помилуй нас!

**ПРЕОСВЯЩЕННЫЕ ВЛАДЫКИ, ЧЕСТНЫЕ ОТЦЫ И ВСЕ ВОЗЛЮБЛЕННЫЕ
О ХРИСТЕ БРАТИЕ И СЕСТРЫ!**

Приветствую всех Вас и поздравляю возлюбленные во Христе родившемся братия и сестры, с неизреченным великим всемирным праздником еже воплоти Рождества Иисуса Христа, который говорит о явлении Царства Божия на земле. Первые слова, которые мир услышал и слышит в проповеди Спасителя, то есть слова о том, что приблизилось Царство Небесное, которое приблизилось к каждому человеку и оно рядом с нами. Вся земная жизнь Спасителя, это уже есть утверждение того, что Царство Божие уже началось, что оно уже пришло и оно еще должно прийти. Праздник Рождества является праздником любви, ибо Господь ради человека воплотился в человека, чтобы падший грехом человек был возвращён, через Рождество Господа, вновь в состояние счастья, блаженства и единения с Господом. В такую же зимнюю ночь Господь наш Иисус Христос сошел на землю, ради своего создания, пришел для того чтобы показать нам пример как жить, и для того чтобы вселиться и жить в тех кто последует Его примеру. Уже в Своем Рождестве

Богомладенец явил нам образец нищелюбия, кротости и простоты. Владыка мира родился от Пречистой Девы в одном из самых бедных мест на земле, в холодной пещере, в которой вифлеемские пастухи укрывали скот от непогоды. Он был спеленан

святыми руками Его пречистой матери и положен в кормушку для скота, согреваемый дыханием бессловесных животных. С младенчества Христос познал горечь лишений, человеческой жестокости и гонений, вместе с праведным Иосифом и Пречистой Матерью, Ему пришлось бежать от меча Ирода за пределы Своего отечества. Три года Святое Семейство жило на чужбине, подростки, Он трудился, как простой ремесленник, в поте лица зарабатывая Свой хлеб, а во время трехлетней проповеди, Он не имел места «где главы преклонить» (Мф. 8. 20). Всей Своей земной жизнью Господь учит нас терпеливо переносить лишения и страдания, жить просто, воздержно и благодарить Его за вся посылаемая нам свыше. Господь сказал: «Трудно богатому войти в Царство Небесное», не сказал, что невозможно, но трудно, потому что с богатством связано множество забот и сытость душевная, поэтому Господу близки простецы, нищие и убогие, по слову Апостола, «Бог избрал немудрое мира и немоющее мира и ничего не значащее» (1 Кор. 1, 26-28; 2, 5). В душах людей богатых заботами мира сего, обремененных суетой и земными привязанностями, Ему, как и в гостиницах Вифлеема не находится свободного места, все занято всевозможными суетными «ценностями». Господь находит приют в сердцах любящих Его, готовых по одному зову оставить

свою родину и занятия, как это сделали богатые и славные, но нищие духом волхвы, или свое дело, как это сделали простые рыбаки-апостолы.

В своей проповеди Господь ублажает таких которые являются нищими духом, потому что только опростившись, обнищав духовно, поставив единое на потребу на первое место, мы можем достичь вечного блаженства. Господь говорит: «Се стою у двери (сердце ваших) и стучу» но за шумом сегодняшнего мира, изобилующего занятостью, развлечениями и потоком ненужной информации, трудно услышать этот стук. Господь не принуждает и не навязывает нам Себя, Он лишь зовет, а чтобы услышать Его зов, необходимо каждый день находить время для тишины и молитвы. В данные времена мы обременены своими повседневными заботами, а чувствуем, что нас окружают вечные ценности как дуновение ветра, но не замечаем, или стараемся не замечать, заглушая в себе голос совести. Господь также ублажает алчущих и жаждущих правды «яко тии насытятся». Только Христос Солнце правды, может утолить наш духовный голод, ибо Он есть истинная пища и истинное питание. Господь родился в Вифлееме, что в переводе означает «Дом Хлеба», Он для нас стал Хлебом живым, сошедшим с небес, и каждый достойно ядущий сей Хлеб, по Его

обетованию, будет жить во веки и каждый пьющий из Его источника во веки не возжаждет. Дай Бог нам и эти Рождественские дни еще раз быть способными исповедать, что Христос воистину Сын Божий, что Его Царство, Царство Вечное, которому не будет конца и что это Царство не от мира сего и те которые принадлежат миру сему, это Царство не наследуют.

Пусть этот светлый праздник Рождества Христова и все остальные зимние праздники принесут в наши души крепкую Веру, духовное просветление и радость жизни вечной. «Не бойся малое стадо».

Благодать рождающегося Богомладенца, Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, и любовь Бога и Отца, и причастие Святаго Духа да будет со всеми вами, АМИНЬ.

**Божиею Милостию.
Первоиерарх
Древлеправославной Церкви
Белокриницкой Иерархии
Смирный † ЛЕОНТИЙ
Архиепископ Белокриницкий и
всех Древлеправославных
Христиан
МИТРОПОЛИТ.**

*Старообрядческая
Белокриницкая Митрополия всех
Древлеправославных Христиан.
РОЖЕСТВО
ХРИСТОВА, 2007/2008 г.
Град Брэила*

У наших детей много любимых героев сказок. Один из самых известных – это Дед Мороз и его внучка – Снегурочка. С ними дети знакомятся по устным рассказам, по книгам, по художественным фильмам, по телевизионным передачам. Маленькие ребята верят, что именно Дед Мороз принес им в Рождественскую ночь подарок и положил его под празднично украшенную ёлку. Откуда же пришёл этот симпатичный и добрый герой – Дед Мороз, старик с длинной белой бородой, владыка снегов, холодов и метелей, живущий где-то в лесу со своей внучкой Снегурочкой?

Сам обычай наряжать новогоднюю ёлку в том виде, в каком он существует сейчас, пришёл в Россию из Германии после того, как русский царь Пётр Великий повелел отмечать начало нового года (летосчисление), начиная с 1 января, а не с 1 сентября, как это существовало у русских с 1492 года. А ещё раньше в Древней Руси праздновался приход нового года 1 марта, как приход весны. Постепенно с новым обычаем наряжать ёлку стали связываться и образы Деда Мороза и Снегурочки. Обычай дарить детям подарки от имени Деда Мороза и Снегурочки сложился в России только в XIX – начале XX века.

История возникновения Деда Мороза и Снегурочки сложна и интересна. С



древних времён в России люди наделяли силы природы человеческим качеством, давали им имена, даже придумывали им внешность. Известно, что зима в России – суровое время года, но радостное – лыжи, санки, коньки – игра в снежки. Полчаса побудешь на морозе – будто неделю отдыхал. Но как бы ни хороша была зима, но человек тянется к теплу, солнцу. Солнце (Ярило – так

называли его древние славяне) начинали звать уже с зимнего солнцеворота (20 -25 декабря), в его честь в это время с горы спускали горящие деревянные колёса, символизирующие солнце. Но особенно боялись наши предки мороза и одновременно уважали его. Мороз в жизни крестьянина играл большую роль. Они почитали Мороза – владыку холодов, буранов,

метелей, и в фольклорных произведениях он упоминается под именами, образованными от слова мороз: просто Мороз, или Морозко, или Мороз Морозович, или даже Мороз Иванович. Когда в конце января наступали Крещенские морозы, которые считались последней битвой зимы и весны, в русских селениях пели такие песни:

Пришёл месяц бокогрей,
Землю-матушку не грел,
Бок корове обогрел,
И корове, и коню,
И седому старику –
Мороз Морозычу.
Ты, Морозко, не сердчай,
Из деревни убегай –
Что за тридевять земель,
Что за тридесять морей!
Там твоё хозяйство
Ждёт тебя заброшено.
Белым снегом запорошено,
За ледяными печатями,
За семью железными замками,
Да за семью засовами.

Этот образ, олицетворявший силы зимы, представлялся людям в виде сурового старика с длинной белой бородой, с помощью которой он может закрутить метели и вьюгу. И подарков он тогда не дарил.

В России образ доброго (но для непослушных детей – строгого) старика, приносящего рождественские и новогодние подарки, складывался постепенно в связи с обычаями, которые стали проникать из Западной Европы, связанные с рождественскими праздниками. Его основой стал распространённый у многих народов Европы сказочный персонаж – святой Никола, который в день своего праздника в декабре также приносил подарки детям и взрослым. Во многих странах святого Николу знают под именем Санта Клаус. Благодаря широкой популярности в России, образ святого Николы слился с образом исконно русского Мороза Морозовича и постепенно превратился во всем нам известного и знакомого Деда Мороза – он высок ростом, носит длинную седую бороду, одет в красную шубу и носит высокую красную шапку, и сопровождает его Снегурочка. Это произошло очень быстро и благодаря силе образа русского Мороза, привычности и «прозрачности» его имени. Такие слияния нескольких

образов в одно – не редкость для любого фольклора.

Рождественские праздники являются одним из самых ярких праздников у христиан. Они сопровождаются богатым выбором обычаев, обрядов, наблюдений, примет и т. д. В этом празднике переплелись традиции языческих обрядов и христианские каноны, явив единое целое, называющееся *святками*.

Рождественские праздники, несмотря на холодное зимнее время года, дышат весельем. В народе раньше всегда находилась масса смешных преданий по случаю этого дня, и ночь перед Рождеством была свидетельницей множества наблюдений и примет. Например: *«Иней на деревьях в первые три дня Рождественских праздников – к богатому урожаю хлеба»*, *«Если на Рождество тепло – весна будет холодной»*. *«Небо звездисто – к большому приплоду скота, к ягодам»*. Приметы – народная мудрость. Приметы, проверенные веками... Может быть, стоит прислушаться к ним, проверить, действительны ли они в наши дни?

Поздравляю всех с Рождеством Христовым! Со светлыми Рождественскими праздниками и желаю всем всех земных благ!

Для вас подготовил

Феодор КИРИЛЭ

Пояснение слов и выражений:

наделять = одаривать; давать кому что;
месяц бокогрей = народное название первого весеннего месяца марта, когда солнце только один «бок греет»;

владыка = хозяин, правитель;

буря = снежная буря, сильный ветер со снегом;

за тридевять земель, за тридесять морей = в сказках: в очень далёкой стране, очень далеко;

запорошено снегом = покрыто, засыпано снегом;

засов = вид замка: большая дверная задвижка;

субна = верхняя длинная одежда у служителей церкви;

«прозрачность» = ясность, недвусмысленность;

